

Sygn. akt XIII U 1900/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	SSO Rafał Młyński
Protokolant:	sekr. sądowy Weronika Stopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy M. W.

z udziałem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko Z. (...) Oddział w W.

o wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne

na skutek odwołania M. W.

od decyzji Z. Oddział w W.

z dnia 8 czerwca 2016 r. nr (...)(...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, że M. W. od 1 lutego 2016 roku podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. z podstawą wymiaru składek w wysokości 9950 (dziewięć tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt) złotych,
- zasądza od Z. Oddział w W. na rzecz odwołującej M. W. kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XIII U 1900/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 czerwca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, iż M. W. od 1 lutego 2016 r. podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) sp. z o.o. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości równej minimalnemu wynagrodzeniu za pracę w 2016 r., tj. 1.850 zł (k. 2-4 a.r.).

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła M. W. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że skarżąca od 1 lutego 2016 r. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) sp. z o.o. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 9.950 zł. Skarżąca zarzuciła, iż stanowisko organu, który uznał pozorność przedmiotowej umowy o pracę na stanowisku menedżera marketingu w zakresie dotyczącym wysokości wynagrodzenia jest bezpodstawne i nie

znajduje uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym (k. 2-5 a.s.). Odwołująca, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła również o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 63 a.s.).

Organ emerytalny w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie wskazując, że zaskarżona decyzja jest prawnie oraz faktycznie uzasadniona, a także o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych (k. 45-47 a.s.).

Spółka (...) sp. z o.o. przyłączyła się do stanowiska odwołującej i wniosła o uwzględnienie odwołania M. W. (k. 84 i nast. a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

(...) sp. z o.o. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 3 lipca 2012 r. pod numerem KRS (...) z siedzibą w W., ul. (...). Wspólnikami spółki są K. M. (33 udziały o łącznej wartości 1.650 zł), M. M. (33 udziały o łącznej wartości 1.650 zł), J. B. (34 udziały o łącznej wartości 1.700 zł). Kapitał zakładowy spółki wynosi 5.000 zł. Prezesem zarządu spółki jest J. B., zaś członkami zarządu K. M. i M. M. (odpis KRS, k. 90-93 a.s.).

M. W., ur. (...), w latach 2004-2007 odbyła studia licencjackie w Szkole Głównej Gospodarstwa (...) na kierunku finanse i bankowość, specjalizacja finanse i rachunkowość przedsiębiorstw. W latach 2007-2008 odbyła studia podyplomowe na (...) (...) z zakresu wyceny nieruchomości, w latach 2009-2010 studia podyplomowe w Wyższej Szkole Handlu i (...) w W. w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, zaś w latach 2013-2014 studia podyplomowe na P. (...) w zakresie budownictwo energooszczędne, certyfikacja energetyczne, audyt energetyczny i termomodernizacja budynków. Odwołująca odbyła również liczne szkolenia zawodowe, kursy specjalistyczne (k. 71 i nast. a.s.).

Odwołująca posiada uprawnienia zawodowe w zakresie określania wartości nieruchomości, a także maszyn i urządzeń trwale związanych z nieruchomością nr 5080 nadane przez Ministra Infrastruktury z 9 lipca 2010 r. Na mocy tego dokumentu, skarżąca uzyskała tytułu rzeczoznawcy majątkowego (k. 103 a.s.).

Skarżąca od 24 września 2010 r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) w W., ul. (...) lok. (...) Działalność ta polega głównie na pośrednictwie w obrocie nieruchomościami (wypis z (...), k. 14 a.r.). Skarżąca w ramach prowadzenia tej działalności zawierała wiele umów o sporządzenie operatu szacunkowego, umów pośrednictwa (k. 193 i nast. a.s.).

W dniu 3 czerwca 2011 r. odwołująca zdobyła licencję zawodową w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami nr (...) nadaną przez Ministra Infrastruktury z 3 czerwca 2011 r. (k. 81 a.s.).

M. W. pracowała od 14 maja 2012 r. do 15 kwietnia 2013 r. w S. Przedsiębiorstwo Handlowe (...) w W. na stanowisku specjalisty do spraw zarządzania nieruchomościami w wymiarze 1/4 etatu z wynagrodzeniem 400 zł, zaś od 1 października 2012 r. w wymiarze 1/2 etatu z wynagrodzeniem 1.600 zł (umowa, k. 253, 255 a.s.).

Odwołująca w dniu 30 czerwca 2012 r. zawarła w ramach prowadzonej działalności umowę doradztwa w procesie przygotowania projektu i pośrednictwa w najmie parku handlowego z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Umowa ta obowiązywała do 31 stycznia 2015 r. (k. 37 a.s.).

W okresie od 16 kwietnia 2013 r. do 30 września 2013 r. odwołująca była zatrudniona w C. sp.j. B. B. na stanowisku specjalisty do spraw zarządzania nieruchomościami w wymiarze 1/2 etatu z wynagrodzeniem 1.600 zł, zaś od 1 października 2013 r. w S. (...) z siedzibą w W. na stanowisku specjalisty do spraw zarządzania nieruchomościami w wymiarze 1/2 etatu z wynagrodzeniem 1.600 zł, od 1 stycznia 2015 r. z wynagrodzeniem 1.750 zł. Umowa ta została rozwiązana za porozumieniem stron z dniem 31 stycznia 2016 r. (curriculum vitae, k. 43, 44 a.s., umowy, k. 244, 249 a.s.).

W dniu 7 marca 2016 r. zawarła natomiast umowę o wykonywanie działalności gospodarczej z S. (...) z siedzibą w W. (k. 42 a.s.).

Skarżąca poprzez kontakty osobiste dowiedziała się o możliwości pracy w (...) sp. z o.o., gdyż J. M. jest jej znajomą, która poinformowała ją o poszukiwaniu przez spółkę pracownika na stanowisku marketing manager. Skarżąca wcześniej zajmowała się podobnym projektem w E. (większa inwestycja), do którego zatrudnił ją płatnik składek (przesłuchanie M. W., k. 276 a.s.).

Odwołująca została zatrudniona przez spółkę (...) sp. z o.o. na podstawie umowy o pracę zawartej 29 stycznia 2016 r. na czas określony od 1 lutego 2016 r. do 31 stycznia 2019 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku marketing manager z wynagrodzeniem 9.950 zł (umowa, k. 35 a.r.). Strony w dniu 1 lutego 2016 r. zawarły również umowę o zachowaniu poufności (k. 114 i nast. a.s.).

Skarżąca miała sprecyzowany na piśmie zakres obowiązków, do których należały:

Etap I - Doradztwo w przygotowaniu projektu Obiektu, polegające na:

- a. współpracy z biurem (...) (m.in. bieżącego informowania pracodawcy o postępie prac oraz do udzielania wszelkich innych informacji mających znaczenie dla pracodawcy, organizowania spotkań z udziałem podmiotów biorących udział w realizacji tej części procesu inwestycyjnego i do uczestniczenia w organizowanych przez te podmioty spotkaniach roboczych),
- b. przekazywaniu uzgodnień z najemcami w celu dostosowania obiektu do wymagań najemców (m.in. przedstawienia pracodawcy do oceny i zatwierdzenia projektów layoutów i ich zmian zależnych od specyficznych wymagań najemców)

Etap II - (...) w najmie powierzchni, polegające na:

- a. wyszukiwaniu najemców i wykonywaniu czynności zmierzających do wynajęcia powierzchni handlowych Obiektu (m.in. prowadzenie aktywnej promocji obiektu wśród potencjalnych najemców powierzchni handlowej, sporządzania ofert i ich dystrybucji, organizowania i przeprowadzania oględzin Obiektu, udzielania wszelkich niezbędnych informacji odnośnie realizowanego Obiektu)
- b. przygotowaniach do zawarcia kompletnych umów najmu (negocjowania umów najmu z potencjalnymi najemcami, zapewnienia obsługi prawnej w zakresie opracowania umów najmu)

Etap III - Zarządzanie nieruchomością, polegające na

- a. sprawowaniu czynności prawnych w imieniu właściciela obiektu (m.in. ubezpieczanie obiektu, opłacanie podatków, pobór czynszów i wystosowywanie pism związanych z ewentualnymi zaległościami czynszowymi)
- b. obsłudze technicznej obiektu (m.in. zapewnieniu dostaw mediów, negocjowaniu w imieniu właściciela warunków dostaw mediów, rozliczanie mediów, indywidualne rozliczanie najemców, zapewnienie bieżącej konserwacji oraz wymaganych prawem przeglądów technicznych urządzeń, zapewnienie ochrony obiektu, usuwanie potencjalnych awarii i ich skutków), zapewnienie usług serwisowych związanych z funkcjonowaniem urządzeń technicznych)
- c. zapewnieniu czystości i bezpieczeństwa obiektu (m.in. nadzór nad personelem zatrudnionym na terenie obiektu odpowiedzialnym za sprzątnięcie, zakup środków niezbędnych do utrzymania czystości obiektu, zlecenie bieżących konserwacji zapewniających utrzymanie nieruchomości w należytym porządku; kontakt ze służbami miejskimi i porządkowymi);
- d. obsługa najmu (m.in. poszukanie najemców, rozszerzanie powierzchni najmu poprzez zaadaptowanie powierzchni wcześniej niewykorzystywanej, nadzór nad prawidłowością wykonywania zawartych umów najmu, bieżący monitoring płatności czynszowych i potencjalnych zaległości, renegotjacja wygasających umów najmu);

e. działań marketingowych mających na celu zwiększenie ilości osób odwiedzających obiekt, jak również kreowanie pozytywnego wizerunku obiektu (k. 18 a.r.).

Zgodnie z orzeczeniem lekarskim z 29 stycznia 2016 r. skarżąca była zdolna do pracy na stanowisku marketing manager (k. 32 a.r.).

W czasie zatrudnienia odwołującej, projekt był na początku realizacji. Zakres obowiązków skarżącej zależał od tego, na jakim etapie był projekt. W pierwszym etapie odwołująca miała zajmować się doradztwem w procesie inwestycyjnym. W kolejnym etapie - poszukiwaniem najemców i negocjowaniem umów najmu oraz kontaktem z najemcami. Na ostatnim etapie po zakończeniu procesu inwestycyjnego skarżąca miała zająć się zarządzaniem nieruchomościami. W czasie, kiedy zatrudniona została odwołująca spółka oczekiwała na pozwolenie od konserwatora zabytków. W tym czasie jej praca opierała się na kontaktach i poszukiwaniu kontrahentów, którzy chcieliby wynajmować obiekt i wykonawców, którzy budowaliby budynek i jego elementy. Tymi obowiązkami skarżąca zajmowała się do początku zwolnienia. Jej działania polegały na telefonowaniu i kontaktach z odpowiednimi osobami. Skarżącej zakazano posługiwania się pocztą mailową, albowiem spółka miała problemy z konserwatorem (przesłuchanie M. W., k. 276 a.s.).

Skarżąca nie pracowała w siedzibie spółki, albowiem jej praca polegała na kontaktach z inwestorami. Odwołująca nie podpisywała codziennie listy obecności, nie miała wyodrębnionego miejsca pracy w biurze (przesłuchanie M. W., k. 276 a.s.).

Wynagrodzenie odwołującej zostało jej zaproponowane przez spółkę z uwagi na doświadczenie J. B. w zatrudnianiu pracowników na takie stanowiska. W 2013 r. została zatrudniona w spółce (...) za taką samą kwotę 9.950 zł brutto A. P., która miała taki sam zakres obowiązków jak odwołująca, prowadziła inwestycję w E., z którą już wtedy współpracowała odwołująca (przesłuchanie J. B., k. 277 a.s.). Wynagrodzenie odwołującej jest adekwatne, rynkowe, standardowe do zadań, które wykonywała. Spółka była zadowolona z efektów pracy odwołującej (przesłuchanie M. M., k. 278 a.s.).

Decyzją prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie z 23 lutego 2016 r. odwołująca została ustanowiona biegłym sądowym z zakresu wyceny nieruchomości do 31 grudnia 2021 r. (k. 69 a.s.).

Skarżąca od 23 marca 2016 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim, od 7 kwietnia 2016 r. na zwolnieniu lekarskim związanym z ciążą (okoliczność bezsporna).

Odwołująca wróciła do pracy w czerwcu/lipcu 2016 r., kiedy sprawa z konserwatorem została zakończona, a spółka uzyskała pozwolenie. Wtedy też skarżąca rozpoczęła pracę związaną z ofertowaniem kontrahentów, poszukiwała wykonawców konstrukcji budynku, jego stropów, kontaktowała się z architektem, konstruktorem (korespondencja email w a.s., przesłuchanie M. W., k. 276 a.s.).

W 2016 r. spółka nie zatrudniała innego pracownika oprócz odwołującej, dopiero w listopadzie 2016 r. spółka zatrudniła 2 osoby – inspektora nadzoru i kierownika budowy. Kierownik budowy otrzymuje wynagrodzenie ok. 11.00 zł brutto, natomiast inspektor nadzoru-kierownik projektu ok. 15.000 zł brutto (przesłuchanie M. M., k. 278 a.s.).

Pozwany organ zawiadomił odwołującą oraz płatnika składek o wszczęciu kontroli w celu potwierdzenia prawidłowości dokonywanych zgłoszeń.

Zaskarżoną decyzją z 8 czerwca 2016 r. organ rentowy stwierdził, iż M. W. od 1 lutego 2016 r. podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) sp. z o.o. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości równej minimalnemu wynagrodzeniu za pracę w 2016 r., tj. 1.850 zł (k. 2-4 a.r.).

Skarżąca przebywa aktualnie na urlopie macierzyńskim (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy i w aktach emerytalnych, jak również na podstawie dowodu z przesłuchania odwołującej, J. B. i M. M.. W ocenie Sądu treść dokumentów nie budzi wątpliwości, nie były one także kwestionowane przez żadną ze stron, za wyjątkiem określonej w umowie o pracę wysokości wynagrodzenia. Zdaniem Sądu zeznania ww. są wiarygodne z zakresie dotyczącym kształtowania wysokości należnego skarżącej wynagrodzenia. Według Sądu ten materiał dowodowy jest przekonujący oraz rzetelny. Dlatego uznać go należało za wiarygodną podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. W. zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań podnieść należy, iż w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza się do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a między stronami spornych. Poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 maja 2013 r., sygn. III AUa 1605/12). W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (tak też Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 20 marca 2013 r., sygn. III AUa 72/13).

Mając na uwadze powyższe, przedmiot rozpoznania w niniejszej sprawie wyznaczała wyłącznie treść zaskarżonej decyzji organu z 8 czerwca 2016 r. Strony nie kwestionowały podlegania M. W. z tytułu wykonywanej w spółce (...) sp. z o.o. umowy o pracę w spornym okresie od 1 lutego 2016 r., stąd Sąd nie badał ww. okoliczności. Spór w przedmiotowej sprawie sprowadzał się wyłącznie do ustalenia czy określenie w umowie o pracę z 29 stycznia 2016 r. w wymiarze pełnego etatu wysokości wynagrodzenia miesięcznego w kwocie 9.950 zł brutto miało na celu jedynie uzyskanie prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego niezgodnie z zasadami współzycia społecznego.

Stosownie do art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.) do zakresu działania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy między innymi realizacja przepisów o ubezpieczeniach społecznych, a w szczególności stwierdzanie i ustalanie obowiązku ubezpieczeń społecznych. Natomiast art. 83 ust. 1 pkt 1-3 ww. ustawy stanowi, iż zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, a także przebiegu ubezpieczeń oraz ustalania wymiaru składek i ich poboru.

W myśl art. 86 ust. 2 cytowanej ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych może kwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współzycia społecznego lub zmierzającej do obejścia (tak też Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 24 października 2012 r., sygn. III AUa 1356/12, Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 7 marca 2013 r., sygn. III AUa 1515/12).

Stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (tak np. Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 4 września 2012 r., sygn. III AUa 19/12). Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa i doktryny dążenie do uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego jako cel podjęcia zatrudnienia, nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, jeżeli umowa o pracę jest faktycznie realizowana (tak np. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 19 lutego 2013 r., sygn. III AUa 879/12).

Podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy, natomiast ocena godziwości tego wynagrodzenia wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a

zwłaszcza rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji. Dokonywana przez organ rentowy kontrola zgłoszeń do ubezpieczenia oraz prawidłowości i rzetelności obliczenia składki oznacza przyznanie Z. kompetencji do badania zarówno tytułu zawarcia umowy o pracę, jak i ważności jej poszczególnych postanowień, a zatem, również postanowień umowy o pracę w zakresie wynagrodzenia, które pozostają w kolizji z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (vide np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 10 stycznia 2013 r., sygn. III AUa 1039/12).

Należy także zauważyć, iż ustalenie w umowie o pracę rażąco wysokiego wynagrodzenia za pracę może być, w konkretnych okolicznościach, uznane za nieważne jako dokonane z naruszeniem zasad współżycia społecznego, polegającym na świadomym osiąganiu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 sierpnia 2005 r., sygn. III UK 89/05). Dodatkowo zawarcie umowy o pracę i zgłoszenie wynikającego z niej zatrudnienia organowi ubezpieczeń społecznych nie powodują powstania obowiązkowego ubezpieczenia społecznego, jeżeli z okoliczności wynika, że praca nie była świadczona oraz że ustalone warunki wynagradzania za pracę nie odpowiadały zatrudnieniu, ale zostały uzgodnione w celu uzyskania nieproporcjonalnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2007 r., sygn. I UK 116/07).

Cel zawarcia umowy o pracę w postaci osiągnięcia świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie jest sprzeczny z ustawą, nie może jednak oznaczać akceptacji dla nagannych i nieobojętnych społecznie zachowań korzystania ze świadczeń z ubezpieczeń społecznych, przy zawieraniu umów o pracę na stosunkowo krótki okres przed zajściem zdarzenia rodzącego uprawnienie do świadczenia z ubezpieczenia społecznego (np. urodzeniem dziecka) i w konsekwencji uzyskaniu przez osobę ubezpieczoną świadczeń z ubezpieczenia społecznego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 14 lutego 2012 r., sygn. III AUa 1477/11). Należy przy tym podkreślić, iż samo zawarcie umowy o pracę w okresie ciąży, nawet gdyby głównym motywem było uzyskanie zasiłku macierzyńskiego nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 2006 r., sygn. I UK 61/06). Dodać należy, że z punktu widzenia treści stosunku pracy i roszczeń z niego wynikających nie ma przeszkód, aby prywatny pracodawca (niekorzystający ze środków publicznych) przyznawał pracownikowi świadczenia w dowolnie wysokich kwotach. Jednakże wysokość wynagrodzenia za pracę wpływa na wysokość świadczeń z ubezpieczeń społecznych i w tym zakresie należy uznać obowiązywanie odmiennych zasad, chociaż nie ulega wątpliwości, że pracodawca ma swobodę w ustalaniu wysokości wynagrodzenia oraz premii swoim pracownikom.

Należy zaznaczyć, iż nadal aktualne jest stanowisko Sądu Najwyższego (por. uzasadnienie uchwały z dnia 27 kwietnia 2005 r., II UZP 2/05), że podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy. Ocena godziwości wynagrodzenia wymaga uwzględnienia każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji.

Sąd rozpoznając niniejszą sprawę podzielił powszechnie prezentowane przez judykaturę stanowisko, iż ubezpieczenia społeczne opierają się na zasadzie wzajemności, która polega na tym, że nabycie prawa do świadczenia ubezpieczeniowego i jego wysokość są uzależnione od wkładu finansowego wniesionego przez ubezpieczonego do systemu ubezpieczeniowego w postaci składek. Sąd miał w tym zakresie na uwadze dotychczasowy, istotny wkład do systemu ubezpieczeniowego skarżącej, ur. w (...) r., która rozpoczęła działalność zarobkową w 2010 r.

W okolicznościach niniejszej sprawy Sąd ustalił, iż wskazana w przedmiotowej umowie o pracę z 29 stycznia 2016 r. wysokość wynagrodzenia M. W. nie została określona w celu obejścia prawa.

Nie budzi wątpliwości, że M. W. w dacie zawierania przedmiotowej umowy o pracę z 29 stycznia 2016 r. miała wieloletnie doświadczenie w pracy na stanowiskach związanych z zarządzaniem nieruchomościami, a także wysokie kwalifikacje zawodowe w pracy rzeczoznawcy majątkowego, specjalisty w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami. Odwołująca od kilku lat współpracowała z członkami zarządu spółki (...) sp. z o.o., a jej praca

była przez nich oceniana pozytywnie, dlatego też brak było powodów do sprawdzenia jakości pracy świadczonej przez skarżącą poprzez zawarcie np. krótkoterminowej umowy o pracę.

Z uwagi na specyfikę wykonywanej pracy związanej z doradztwem w procesie inwestycyjnym, a także fakt problemów spółki z uzyskaniem pozwolenia na dalsze prace od konserwatora zabytków, odwołująca swoją pracę wykonywała często w sposób nieformalny, tj. nie kontaktowała się z potencjalnymi klientami, współpracownikami za pośrednictwem email. Kontakt taki był bowiem zakazany przez zatrudniającą ją spółkę z uwagi na wszczęte wobec konserwatora postępowanie. Charakter powierzonej skarżącej pracy nie wymagał również jej przebywania w biurze, ani podpisywania listy obecności.

W ocenie Sądu, niezasadne jest stanowisko organu rentowego, iż wynagrodzenie skarżącej winno być ustalone od 1 lutego 2016 r. na poziomie stawki minimalnej. Odwołująca była bowiem, w ocenie pracodawcy, kompetentnym pracownikiem na zajmowanym wyłącznie przez nią stanowisku managera marketingu. Nazwa ta jest myląca w świetle powierzonych odwołującej obowiązków, które zostały szczegółowo sprecyzowane na piśmie, a także wynikają ze spójnych zeznań stron. Wobec powyższego, odwołująca do wykonywania tej pracy nie musiała posiadać doświadczenia w pracy marketingowej, a kluczowe było jej doświadczenie zawodowe, dotychczasowa praktyka, kwalifikacje i kontakty, które uzyskała w ramach prowadzonej przez siebie kierunkowej działalności gospodarczej, jak i w czasie świadczonej uprzednio pracy. W okolicznościach sprawy uznać należy, iż skarżąca posiadała złożony zakres obowiązków, który był uzależniony od etatu realizacji projektu. W pierwszym etapie odwołująca miała zajmować się doradztwem w procesie inwestycyjnym. W kolejnym etapie - poszukiwaniem najemców i negocjowaniem umów najmu oraz kontaktem z najemcami. Na ostatnim etapie po zakończeniu procesu inwestycyjnego skarżąca miała zająć się zarządzaniem nieruchomościami.

W ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał, że M. W. dysponowała wystarczającymi przmiotami, które pozwalały pracodawcy na wypłatę wynagrodzenia w kwocie wyższej niż wynagrodzenie minimalne. Zdaniem Sądu wysokość wynagrodzenia w umowie z 29 stycznia 2016 r., nie została określona w sposób wygórowany zważywszy na staż pracy odwołującej, jej kwalifikacje zawodowe, jak również wynagrodzenie A. P., która została zatrudniona w spółce (...) w 2013 r. za taką samą kwotę 9.950 zł brutto i która miała taki sam zakres obowiązków jak odwołująca, prowadziła inwestycję w E.. Ponadto sporna wysokość wynagrodzenia została zaproponowana odwołującej przez spółkę z uwagi na doświadczenie J. B. w zatrudnianiu pracowników na takie stanowiska. Wynagrodzenie to, w świetle zeznań M. M. i J. B. jest adekwatne, rynkowe, standardowe do zadań, które wykonywała skarżąca. Dodatkowo sytuacja finansowa spółki pozwalała jej na wypłacanie odwołującej umówionego wynagrodzenia. Stąd wysokości wynagrodzenia odwołującej za pracę ustaloną w umowie o pracę z 29 stycznia 2016 r. nie należy, w ocenie Sądu, uznać za sprzeczną z zasadami współżycia społecznego.

Zdaniem Sądu wysokość wynagrodzenia skarżącej na ważnym dla rozwoju spółki stanowisku managera marketingu, tj. stanowisku decydującym dla osiągnięcia zysku przez spółkę poprzez realizację dopiero co powstałego projektu, w wymiarze pełnego etatu z wynagrodzeniem 9.950 zł brutto była adekwatna do zajmowanego stanowiska, wynikała z szerokiego zakresu obowiązków i została ustalona zgodnie z wolą stron. W ocenie Sądu w okolicznościach faktycznych sprawy nie można stwierdzić jego rażącego wygórowania.

Dlatego też, w ocenie Sądu, łącząca strony umowa o pracę z 29 stycznia 2016 r. w części dotyczącej wysokości wynagrodzenia za pracę, nie jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego, w tym z zasadą ekwiwalentności składek i świadczeń.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono, jak w pkt. 1. sentencji.

O kosztach zastępstwa procesowego strony odwołującej orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia odwołania.

Przewodniczący:

SSO Rafał Młyński

(...)